

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 063/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 063/02	Sprawa C-128/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 stycznia 2017 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej [Skarga o stwierdzenie nieważności — Rybołówstwo — Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 — Rozporządzenie (UE) nr 1367/2014 — Ważność — Uprawnienia do połowów — Podejście ostrożnościowe — Zasada względnej stabilności działalności połowowej — Zasada proporcjonalności — Zasada równego traktowania — Buławik czarny i buławik siwy]	2
2017/C 063/03	Sprawa C-289/15: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – postępowanie karne przeciwko Jozefowi Grundzie (Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2008/909/WSiSW — Artykuł 7 — Przesłanka podwójnej karalności — Artykuł 9 — Podstawa odmowy uznania i wykonania oparta na braku podwójnej karalności — Obywatel państwa wykonującego skazany w państwie wydającym za nieprzestrzeganie orzeczenia organu władzy publicznej)	2

2017/C 063/04	Sprawa C-411/15 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 stycznia 2017 r. – Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)/Komisja Europejska (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek fosforanów do pokarmów dla zwierząt — Przydzielanie wielkości sprzedaży, uzgadnianie cen i warunków sprzedaży oraz wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Wycofanie się skarżących z postępowania ugodowego — Nieograniczone prawo orzekania — Ochrona uzasadnionych oczekiwań i równości traktowania — Rozsądny czas trwania postępowania)	3
2017/C 063/05	Sprawa C-491/15 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 stycznia 2017 r. – Rainer Typke/Komisja Europejska [Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 3 — Pojęcie dokumentu — Artykuł 2 ust. 3 — Dokumenty przechowywane przez instytucje — Kwalifikacja informacji z bazy danych — Obowiązek utworzenia nieistniejącego dokumentu — Brak — Istniejące dokumenty, które mogą być pozyskane z bazy danych]	4
2017/C 063/06	Sprawy połączone od C-568/14 do C-570/14: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona – Hiszpania) – Ismael Fernández Oliva/Caixabank SA (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales/Banco Popular Español SA (C-570/14) (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Umowy zawierane przez przedsiębiorców z konsumentami — Umowy kredytu hipotecznego — Warunek dotyczący ustalenia minimalnego oprocentowania — Postępowanie wszczęte pozwem zbiorowym — Mające ten sam przedmiot postępowanie wszczęte pozwem indywidualnym — Środki tymczasowe)	4
2017/C 063/07	Sprawa C-446/15: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Węgry) – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Odmowa — Wystawca faktury uznany za niebędącego rzeczywistym dostawcą zafakturowanych usług — Obowiązek sprawdzenia spoczywający na podatniku)	5
2017/C 063/08	Sprawa C-526/15: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 27 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (Belgia) – Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Niedopuszczalność — Transport osób pojazdami samochodowymi — Prywatni kierowcy wykorzystujący aplikację na smartfony pozwalające na skontaktowanie ich z osobami z zamiarem odbycia przewozu miejskiego — Obowiązek posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności)	6
2017/C 063/09	Sprawa C-575/15 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2016 r. – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) [Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Znak towarowy ZARA — Usługi transportowe — Rzeczywiste używanie — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) — Przeinaczenie dowodów — Prawo do obrony]	6
2017/C 063/10	Sprawa C-590/15 P: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. – Alain Laurent Brouillard/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie negocjacji na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie tekstów prawnych — Wykluczenie zaproponowanego podwykonawcy — Kwalifikacje zawodowe — Wymóg pełnego wykształcenia prawniczego — Uznawanie dyplomów)	7

2017/C 063/11	Sprawa C-637/15 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2016 r. – VSM Genesmiddelen BV/Komisja Europejska [Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania Trybunału — Zdrowie publiczne — Ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności — Artykuł 13 ust. 3 — Wspólnotowy wykaz dopuszczalnych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności — Substancje pochodzenia roślinnego — Oświadczenia nierozpatrzone — Skarga na bezzwrotność i skarga o stwierdzenie nieważności — Stanowisko Komisji — Angielski akt zaskarżalny]	7
2017/C 063/12	Sprawa C-697/15: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – MB Srl przeciwko Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 2014/24/UE — Udział w przetargu — Oferent, który nie wskazał w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy — Obowiązek podania tej informacji wynikający z orzecznictwa — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)	8
2017/C 063/13	Sprawy połączone od C-10/16 do C-12/16: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova – Włochy) – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16) (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Postanowienie odsyłające — Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego — Brak wyjaśnienia przyczyn uzasadniających potrzebę udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne w celu rozstrzygnięcia sporu zawisłego w postępowaniu głównym — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność)	9
2017/C 063/14	Sprawa C-140/16: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Włochy) – Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl/Comune di Maiolati Spo (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 2014/24/UE — Udział w przetargu — Oferent, który nie wskazał w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy — Obowiązek podania tej informacji wynikający z orzecznictwa — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)	9
2017/C 063/15	Sprawa C-162/16: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo regionale per il Molise – Włochy) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl/Comune di Monteroduni (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 2014/24/UE — Udział w przetargu — Oferent, który nie wskazał w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy — Obowiązek podania tej informacji wynikający z orzecznictwa — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)	10
2017/C 063/16	Sprawa C-222/16: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna, Bułgaria) – „MIP-TS” OOD/Naczałnik na Mitnica Warna (Odesłanie prejudycjalne — Polityka handlowa — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 13 — Obejście — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 791/2011 — Tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej — Cła antydumpingowe — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 437/2012 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 21/2013 — Wysyłka z Tajlandii — Rozszerzenie cła antydumpingowego — Czasowy zakres stosowania — Wspólnotowy kodeks celny — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych)	11

2017/C 063/17	Sprawa C-321/16: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dublin District Court – Irlandia) – postępowanie karne przeciwko Owenowi Pardue’owi (Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Preambuła oraz art. 6, 20, 41, 47 i 48 — Uprawnienia krajowego organu ścigania — Brak zastosowania prawa Unii — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywisty brak właściwości Trybunału)	12
2017/C 063/18	Sprawa C-577/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 16 listopada 2016 r. – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Bundesrepublik Deutschland	12
2017/C 063/19	Sprawa C-594/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 listopada 2016 r. – Enzo Buccioni/Banca d’Italia	13
2017/C 063/20	Sprawa C-596/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 23 listopada 2016 r. – Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	14
2017/C 063/21	Sprawa C-597/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 23 listopada 2016 r. – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca	15
2017/C 063/22	Sprawa C-616/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri in./ Nello Grassi i in.	15
2017/C 063/23	Sprawa C-617/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri/ Giovanna Castellano i in.	16
2017/C 063/24	Sprawa C-630/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 grudnia 2016 r. – Anstar Oy	17
2017/C 063/25	Sprawa C-650/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 19 grudnia 2016 r. – A/S Bevola i Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet	18
2017/C 063/26	Sprawa C-669/16: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	18
2017/C 063/27	Sprawa C-4/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 października 2016 r. w sprawie T-141/15, Republika Czeska/Komisja, wniesione w dniu 4 stycznia 2017 r. przez Republikę Czeską	19
2017/C 063/28	Sprawa C-6/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-154/14, ANKO/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 stycznia 2017 r. przez ANKO A. E. Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias	20
2017/C 063/29	Sprawa C-7/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-155/14, ANKO/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 stycznia 2017 r. przez ANKO A. E. Antiprospeion, Emporiou kai Viomichanias	21

2017/C 063/30	Sprawa C-495/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/ Republika Portugalska, wspierana przez: Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów	22
Sąd		
2017/C 063/31	Sprawa T-189/14: Wyrok Sądu z dnia 13 stycznia 2017 r. – Deza/ECHA [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu ECHA dokumenty zawierające informacje przedstawione w ramach procedury dotyczącej wniosku o udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu substancji ftalan bis(2-etyloheksylu) (DEHP) — Decyzja o ujawnianiu niektórych informacji uznanych przez stronę skarżącą za poufne — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych — Pojęcie życia prywatnego — Prawo własności — Obowiązek uzasadnienia]	23
2017/C 063/32	Sprawa T-225/15: Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology (medialbo) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego medialbo — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MediaLB — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 41 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Rejestracja przeniesienia prawa do znaku — Artykuł 17 ust. 7 rozporządzenia nr 207/2009]	24
2017/C 063/33	Sprawa T-250/15: Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – Speciality Drinks/EUIPO – William Grant (CLAN) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego CLAN — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy CLAN MACGREGOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów, których dotyczą kolidujące ze sobą oznaczenia — Właściwy krąg odbiorców — Współzależność kryteriów — Kompetencje o charakterze reformatoryjnym — Artykuł 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009] . . .	24
2017/C 063/34	Sprawa T-399/15: Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Morgan & Morgan/EUIPO – Grupa Morgan & Morgan (Morgan & Morgan) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Morgan & Morgan — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	25
2017/C 063/35	Sprawa T-419/15: Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – Cofely Solelec i in./Parlament (Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Rozbudowa i modernizacja budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu — Unieważnienie przetargu — Obowiązek uzasadnienia — Wartość zamówienia — Oczywisty błąd w ocenie)	26
2017/C 063/36	Sprawa T-701/15: Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LUBELSKA — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Lubeca — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Poziom uwagi odbiorców — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2017/C 063/37	Sprawa T-54/16: Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – Netguru/EUIPO (NETGURU) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego NETGURU — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 41 karty praw podstawowych — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009]	27

2017/C 063/38	Sprawa T-64/16: Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2017 r. – Wieroniecznyk/EUIPO (Tasty Puff) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Tasty Puff — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	28
2017/C 063/39	Sprawa T-232/16 P: Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Komisja/Frieberger i Vallin (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Nowelizacja regulaminu pracowniczego — Podniesienie wieku emerytalnego — Decyzja odmawiająca ponownego ustalenia liczby dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury — Zasada ne ultra petita — Naruszenie prawa — Obowiązek uzasadnienia)	28
2017/C 063/40	Sprawa T-314/16: Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – MS/Komisja	29
2017/C 063/41	Sprawa T-886/16: Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – Nf Nails In Vogue/EUIPO – Nails & Beauty (NAILS FACTORY)	30
2017/C 063/42	Sprawa T-890/16: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja	31
2017/C 063/43	Sprawa T-891/16: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja	32
2017/C 063/44	Sprawa T-904/16: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2016 r. – Labiri/EKES i Komitet Regionów	33
2017/C 063/45	Sprawa T-907/16: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – Schwenk Zement/Komisja	33
2017/C 063/46	Sprawa T-912/16: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – RRTec v EUIPO – Mobotec (RROFA)	34
2017/C 063/47	Sprawa T-913/16: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Fininvest i Berlusconi/EBC	35
2017/C 063/48	Sprawa T-2/17: Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2017 r. – J.M. E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)	37
2017/C 063/49	Sprawa T-6/17: Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2017 r. – Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)	38
2017/C 063/50	Sprawa T-7/17: Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)	38
2017/C 063/51	Sprawa T-8/17: Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – Golden Balls/EUIPO – Intra-Press (GOLDEN BALLS)	39
2017/C 063/52	Sprawa T-12/17: Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. – Mellifera/Komisja	40
2017/C 063/53	Sprawa T-13/17: Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2017 r. – Europa Terra Nostra/Parlament	40
2017/C 063/54	Sprawa T-14/17: Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2017 r. – Landesbank Baden-Württemberg/SRB	41
2017/C 063/55	Sprawa T-15/17: Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2017 r. – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (YAMAS)	43
2017/C 063/56	Sprawa T-16/17: Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – APF/Parlament	43
2017/C 063/57	Sprawa T-25/17: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2017 r. – Rintisch/EUIPO – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)	44

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 063/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 53 z 20.2.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 46 z 13.2.2017

Dz.U. C 38 z 6.2.2017

Dz.U. C 30 z 30.1.2017

Dz.U. C 22 z 23.1.2017

Dz.U. C 14 z 16.1.2017

Dz.U. C 6 z 9.1.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 stycznia 2017 r. – Królestwo Hiszpanii/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-128/15) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Rybołówstwo — Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 — Rozporządzenie (UE) nr 1367/2014 — Ważność — Uprawnienia do połowów — Podejście ostrożnościowe — Zasada względnej stabilności działalności połowowej — Zasada proporcjonalności — Zasada równego traktowania — Buławik czarny i buławik siwy]

(2017/C 063/02)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: A. Rubio González i L. Banciella Rodríguez-Miñón, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (A. Bouquet, I. Galindo Martín i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 11.5.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 stycznia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – postępowanie karne przeciwko Jozefowi Grundzie

(Sprawa C-289/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2008/909/WSiSW — Artykuł 7 — Przesłanka podwójnej karalności — Artykuł 9 — Podstawa odmowy uznania i wykonania oparta na braku podwójnej karalności — Obywatel państwa wykonującego skazany w państwie wydającym za nieprzestrzeżenie orzeczenia organu władzy publicznej)

(2017/C 063/03)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Jozef Grundza

przy udziale: Krajská prokuratúra Prešov

Sentencja

Artykuł 7 ust. 3 i art. 9 ust. 1 lit. d) decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym przesłankę podwójnej karalności należy uznać za spełnioną, gdy wskazane w wyroku wydanym przez właściwy organ państwa wydającego okoliczności faktyczne leżące u podstaw przestępstwa podlegałyby także, jako takie, sankcji karnej na terytorium państwa wykonującego, gdyby wystąpiły one na tym terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 stycznia 2017 r. – Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)/Komisja Europejska

(Sprawa C-411/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek fosforanów do pokarmów dla zwierząt — Przydzielanie wielkości sprzedaży, uzgadnianie cen i warunków sprzedaży oraz wymiana szczególnie chronionych informacji handlowych — Wycofanie się skarżących z postępowania ugodowego — Nieograniczone prawo orzekania — Ochrona uzasadnionych oczekiwań i równości traktowania — Rozsądny czas trwania postępowania)

(2017/C 063/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (przedstawiciel: N. Lenoir, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito i B. Mongin, pełnomocnicy, wspierani przez N. Coutrelis, avocate)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Timab Industries oraz Cie financière et de participations Roullier (CFPR) zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 stycznia 2017 r. – Rainer Typke/Komisja Europejska
(Sprawa C-491/15 P) ⁽¹⁾**

[Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 3 — Pojęcie dokumentu — Artykuł 2 ust. 3 — Dokumenty przechowywane przez instytucje — Kwalifikacja informacji z bazy danych — Obowiązek utworzenia nieistniejącego dokumentu — Brak — Istniejące dokumenty, które mogą być pozyskane z bazy danych]

(2017/C 063/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rainer Typke (przedstawiciel: C. Cortese, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i B. Eggers, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone
- 2) Rainer Typke zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona – Hiszpania) – Ismael Fernández Oliva/Caixabank SA (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales/Banco Popular Español SA (C-570/14)

(Sprawy połączone od C-568/14 do C-570/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Umowy zawierane przez przedsiębiorców z konsumentami — Umowy kredytu hipotecznego — Warunek dotyczący ustalenia minimalnego oprocentowania — Postępowanie wszczęte pozwem zbiorowym — Mające ten sam przedmiot postępowanie wszczęte pozwem indywidualnym — Środki tymczasowe)

(2017/C 063/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ismael Fernández Oliva (C-568/14), Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia SA (C-569/14), Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales (C-570/14)

Strona pozwana: CaixaBank SA (C-568/14), Catalunya Banc SA (C-569/14), Banco Popular Español SA (C-570/14)

Sentencja

Artykuł 7 dyrektywy Rady 93/13 z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu takiemu jak uregulowanie dotyczące postępowań głównych, które nie pozwala sądowi rozpoznającemu indywidualne powództwo konsumenta mające na celu uzyskanie stwierdzenia, że warunek umowy wiążącej tego konsumenta z przedsiębiorcą ma nieuczciwy charakter, na zarządzenie z urzędu, na czas, jaki uzna on za właściwy, środków tymczasowych w oczekiwaniu na prawomocny wyrok w toczącym się równoległe postępowaniu wszczętym pozwem zbiorowym, którego rozstrzygnięcie może zostać przyjęte w odniesieniu do powództwa indywidualnego, w sytuacji gdy środki tego rodzaju są niezbędne do zapewnienia pełnej skuteczności orzeczenia sądowego mającego zapaść w odniesieniu do istnienia praw dochodzonych przez konsumenta na podstawie dyrektywy 93/13.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Sprawa C-446/15) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia — Odmowa — Wystawca faktury uznany za niebędącego rzeczywistym dostawcą zafakturowanych usług — Obowiązek sprawdzenia spoczywający na podatniku)

(2017/C 063/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Signum Alfa Sped Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Sentencja

Przepisy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowej, w ramach której organ podatkowy odmawia podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego z tytułu świadczonych mu usług z tego powodu, iż nie można oprzeć się na fakturach dotyczących tych usług, bowiem wystawca tych faktur nie mógł być rzeczywistym dostawcą owych usług, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczony usługi wiązały się z przestępstwem w zakresie podatku od wartości dodanej, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 27 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (Belgia) – Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV)

(Sprawa C-526/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Niedopuszczalność — Transport osób pojazdami samochodowymi — Prywatni kierowcy wykorzystujący aplikację na smartfony pozwalające na skontaktowanie ich z osobami z zamiarem odbycia przewozu miejskiego — Obowiązek posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności)

(2017/C 063/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Uber Belgium BVBA

Strona pozwana: Taxi Radio Bruxellois NV

Przy udziale: Uber International BV, Rasier Operations BV, Uber BV, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis, Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- en Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wniesiony przez Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (niderlandzkojęzyczny sąd gospodarczy w Brukseli, Belgia) orzeczeniem z dnia 23 września 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 429 z 21.12.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 października 2016 r. – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-575/15 P) ⁽¹⁾

[Odwwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Znak towarowy ZARA — Usługi transportowe — Rzeczywiste używanie — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) — Przeinaczenie dowodów — Prawo do obrony]

(2017/C 063/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (przedstawiciel: C.Duch Fonoll, abogada)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.*
- 2) *Industria de Diseño Textil SA (Inditex) zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

**Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. – Alain Laurent Brouillard/
Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej**

(Sprawa C-590/15 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie negocjacji na zawarcie umów ramowych o tłumaczenie tekstów prawniczych — Wykluczenie zaproponowanego podwykonawcy — Kwalifikacje zawodowe — Wymóg pełnego wykształcenia prawniczego — Uznawanie dyplomów*)

(2017/C 063/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alain Laurent Brouillard (przedstawiciel: P. Vande Castele, adwokat)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Inghelram i S. Chantre, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Alain Laurent Brouillard zostaje obciążony kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

**Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2016 r. – VSM Geneesmiddelen BV/
Komisja Europejska**

(Sprawa C-637/15 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania Trybunału — Zdrowie publiczne — Ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności — Artykuł 13 ust. 3 — Wspólnotowy wykaz dopuszczalnych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności — Substancje pochodzenia roślinnego — Oświadczenia nierozpatrzone — Skarga na bezczynność i skarga o stwierdzenie nieważności — Stanowisko Komisji — Angielski akt zaskarżalny*]

(2017/C 063/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: VSM Geneesmiddelen BV (przedstawiciel: U. Grundmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Wilderspin i S. Grünheid, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Odwołanie zostaje oddalone.
2. Postępowanie w sprawie wniosku European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE) o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
3. VSM Geneesmiddelen BV zostaje obciążona kosztami postępowania odwoławczego.
4. VSM Geneesmiddelen BV i European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE) pokryją własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonym przez European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE).

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 08.02.2016.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – MB Srl przeciwko Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

(Sprawa C-697/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 2014/24/UE — Udział w przetargu — Oferent, który nie wskazał w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy — Obowiązek podania tej informacji wynikający z orzecznictwa — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)

(2017/C 063/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MB Srl

Strona pozwana: Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

Sentencja

Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości, stosowane na mocy dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykluczeniu oferenta z procedury udzielania zamówienia publicznego w następstwie nieprzebrzegania przez niego obowiązku wskazania osobno w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy – którego nieprzebrzeganie powoduje wykluczenie z postępowania – niewynikającemu wyraźnie z dokumentacji przetargowej lub z uregulowań krajowych, lecz z wykładni tych uregulowań i z uzupełnienia luk w tej dokumentacji przez sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji. Zasady równego traktowania i proporcjonalności również należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie umożliwieniu takiemu oferentowi zaradzenia tej sytuacji i spełnienia wspomnianego obowiązku w terminie wyznaczonym przez instytucję zamawiającą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova – Włochy) – Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)

(Sprawy połączone od C-10/16 do C-12/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Postanowienie odsyłające — Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie stanu faktycznego i prawnego — Brak wyjaśnienia przyczyn uzasadniających potrzebę udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne w celu rozstrzygnięcia sporu zawisłego w postępowaniu głównym — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywista niedopuszczalność)

(2017/C 063/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ignazio Messina & C. SpA

Strona pozwana: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Commissione tributaria provinciale di Genova (prowincjonalna komisja podatkowa, Genua, Włochy), postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 r. są oczywiście niedopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 29.3.2016

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Włochy) – Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl/Comune di Maiolati Spo

(Sprawa C-140/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 2014/24/UE — Udział w przetargu — Oferent, który nie wskazał w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy — Obowiązek podania tej informacji wynikający z orzecznictwa — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)

(2017/C 063/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Sr

Strona pozwana: Comune di Maiolati Spontini

Przy udziale: Torelli Dottori SpA

Sentencja

Wykładni zasady równego traktowania i obowiązku przejrzystości, stosowanych na mocy dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykluczeniu oferenta z procedury udzielania zamówienia publicznego w następstwie nieprzebrzegania przez niego obowiązku wyraźnego wskazania w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy – którego nieprzebrzeganie powoduje wykluczenie z postępowania, a który to obowiązek nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej lub z uregulowań krajowych, lecz z wykładni tych uregulowań i z uzupełnienia braków w tej dokumentacji przez sąd krajowy, orzekający w ostatniej instancji. Wykładni zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności należy również dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie umożliwieniu takiemu oferentowi naprawienia tej sytuacji i spełnienia wspomnianego obowiązku w terminie wyznaczonym przez instytucję zamawiającą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo regionale per il Molise – Włochy) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl/Comune di Monteroduni

(Sprawa C-162/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Dyrektywa 2014/24/UE — Udział w przetargu — Oferent, który nie wskazał w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy — Obowiązek podania tej informacji wynikający z orzecznictwa — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)

(2017/C 063/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo regionale per il Molise

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl

Strona pozwana: Comune di Monteroduni

Przy udziale: I.c.i Impresa Costruzioni Industriali Srl e.a., Alba Costruzioni ScpA, Ottoerre Group Srl

Sentencja

Wykładni zasady równego traktowania i obowiązku przejrzystości, stosowanych na mocy dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykluczeniu oferenta z procedury udzielania zamówienia publicznego w następstwie nieprzebrzegania przez niego obowiązku wyraźnego wskazania w ofercie kosztów przedsiębiorstwa dotyczących bezpieczeństwa pracy – którego nieprzebrzeganie powoduje wykluczenie z postępowania, a który to obowiązek nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej lub z uregulowań krajowych, lecz z wykładni tych uregulowań i z uzupełnienia braków w tej dokumentacji przez sąd krajowy, orzekający w ostatniej instancji. Wykładni zasady równego traktowania i zasady proporcjonalności należy również dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie umożliwieniu takiemu oferentowi naprawienia tej sytuacji i spełnienia wspomnianego obowiązku w terminie wyznaczonym przez instytucję zamawiającą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna, Bułgaria) – „MIP-TS” OOD/ Naczałnik na Mitnica Warna

(Sprawa C-222/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka handlowa — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 13 — Obejście — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 791/2011 — Tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej — Cła antydumpingowe — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 437/2012 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 21/2013 — Wysyłka z Tajlandii — Rozszerzenie cła antydumpingowego — Czasowy zakres stosowania — Wspólnotowy kodeks celny — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych)

(2017/C 063/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „MIP-TS” OOD

Strona pozwana: Naczałnik na Mitnica Warna

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 791/2011 z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej powinien być interpretowany w ten sposób, że ostateczne cło antydumpingowe ustanowione w tym przepisie stosuje się do przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o których mowa we wspomnianym przepisie, zgłoszonych jako pochodzące z Tajlandii i dokonanego przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 437/2012 z dnia 23 maja 2012 r. wszczynającego dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 i poddającego ten przywóz rejestracji, tak jak przywóz będący przedmiotem postępowania głównego, jeśli zostanie ustalone, że te tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych rzeczywiście pochodzą z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dublin District Court – Irlandia) – postępowanie karne przeciwko Owenowi Pardue’owi

(Sprawa C-321/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Preambuła oraz art. 6, 20, 41, 47 i 48 — Uprawnienia krajowego organu ścigania — Brak zastosowania prawa Unii — Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2017/C 063/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Dublin District Court

Strona w głównym postępowaniu karnym

Owen Pardue

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest w oczywisty sposób niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania, z którymi zwrócił się Dublin District Court (sąd okręgowy w Dublinie, Irlandia) postanowieniem z dnia 27 maja 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.6.2016

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 16 listopada 2016 r. – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-577/16)

(2017/C 063/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie w związku z załącznikiem I do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wytwarzanie polimerów a w szczególności polimeru poliwęglanu w instalacjach o zdolności produkcyjnej przekraczającej 100 ton dziennie objęte jest wymienioną tam działalnością polegającą na produkcji chemikaliów organicznych luzem poprzez krakowanie, reformowanie, częściowe lub pełne utlenianie albo poprzez podobne procesy?

- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy prowadzący taką instalację ma prawo do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji wynikające z bezpośredniego zastosowania przepisów dyrektywy 2003/87/WE i decyzji Komisji 2011/278/UE⁽²⁾, jeżeli przydział bezpłatnych uprawnień do emisji na podstawie prawa krajowego nie jest możliwy z tego tylko powodu, że dane państwo członkowskie nie ujęło instalacji do wytwarzania polimerów w zakresie zastosowania krajowej ustawy transponującej dyrektywę 2003/87/WE i instalacje te wyłącznie z tego powodu nie biorą udziału w handlu uprawnieniami do emisji?

- (¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).
- (²) Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 23 listopada 2016 r. – Enzo Buccioni/Banca d'Italia**

(Sprawa C-594/16)

(2017/C 063/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Enzo Buccioni

Druga strona postępowania: Banca d'Italia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada przejrzystości, jasno wyrażona w art. 15 wersji skonsolidowanej Traktatu o Unii Europejskiej, mając na uwadze jej wiążący cel ogólny, interpretowana w ten sposób, że zasada ta może być regulowana źródłami prawnymi lub równoważnymi, o których mowa w ust. 3 tego przepisu, których treść mogłaby być wyrazem nadmiernie rozszerzonych uprawnień dyskrecjonalnych niemających podstawy w wyższej rangi źródle prawa europejskiego dotyczącym konieczności ustalenia minimalnych zasad niepodlegających odstępstwu, nie pozostaje w konflikcie z podobnym rozumieniem o ograniczającym charakterze w zakresie europejskich przepisów regulujących funkcje nadzorczych nad instytucjami kredytowymi, prowadzącym aż do pozbawienia znaczenia tej zasady przejrzystości także w sytuacji, gdy interes w dostępie jest oparty na istotnych interesach osoby wnoszącej o udzielenie dostępu, które są w sposób oczywisty wyraźnie tożsame z interesami objętymi korzystnymi odstępstwami od ograniczeń dopuszczonych w tym sektorze?
- 2) Czy w konsekwencji tego art. 22 ust. 2 jak i art. 27 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013⁽¹⁾ z dnia 1 października 2013 r., który przyznaje Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w zakresie polityki w przedmiocie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, nie należy interpretować jako nienadzwyczajnych wypadków, w których ma zastosowanie odstępstwo od braku dostępności dokumentów, ale raczej jako przepisy, które należy interpretować w obliczu szerszych celów art. 15 wersji skonsolidowanej Traktatu o Unii Europejskiej, związanych jako takie z ogólną zasadą prawa Unii, zgodnie z którą dostęp nie podlega ograniczeniom zgodnie z racjonalnym i proporcjonalnym wyważeniem potrzeb sektora kredytowego z podstawowymi interesami oszczędzającego, którego objęła sytuacja burden sharing, w zależności od mających znaczenie okoliczności uzyskanych od organu nadzoru, który odznacza się charakterem organizacyjnym i kompetencjami sektora analogicznymi do tych, jakie posiada Europejski Bank Centralny?

- 3) Czy zatem, biorąc pod uwagę art. 53 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) ⁽²⁾ i przepisy krajowego porządku prawnego zgodne z tym przepisem, przepis ten jest nie do pogodzenia z obrazem pozostałych przepisów i zasad prawa europejskiego, przytoczonych w [pytaniu pierwszym], w takim sensie, że można udzielić dostępu w przypadku wniosku złożonego w tym celu i wniesionego po poddaniu instytucji bankowej procedurze przymusowego postępowania likwidacyjnego, także wtedy, gdy składający wniosek nie wnosi o dostęp wyłącznie w ramach postępowań cywilnych rzeczywiście wszczętych celem ochrony interesów majątkowych naruszonych na skutek poddania instytucji bankowej procedurze przymusowego postępowania likwidacyjnego, lecz także w sytuacji, kiedy taka osoba właśnie w celu pełnej ochrony jego prawa do obrony i do środka prawnego wnosi skargę dla zweryfikowania konkretnej możliwości wszczęcia takich postępowań cywilnych do właściwego organu sądowego uprawnionego przez państwo do ochrony prawa do dostępu i przejrzystości, mając w szczególności na uwadze wniosek oszczędzającego, który już doznał skutków burden sharingu w ramach postępowania w przedmiocie niewypłacalności instytucji kredytowej, w której ulokował on swoje oszczędności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 287, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 338.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 23 listopada 2016 r. – Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sprawa C-596/16)

(2017/C 063/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Enzo Di Puma

Strona pozwana: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii należy interpretować w taki sposób, że przy istnieniu prawomocnego ustalenia, że nie miało miejsca zachowanie stanowiące przestępstwo karne, wykluczone jest, bez konieczności dokonywania przez sędziego krajowego wszelkich dalszych ustaleń, wszczynanie lub prowadzenie odnośnie do tych samych czynów kolejnego postępowania celem nałożenia sankcji, które, przez wzgląd na ich charakter i stopień surowości, mogą zostać zakwalifikowane jako sankcje karne?
- 2) Czy sąd krajowy, przy dokonywaniu oceny skuteczności, proporcjonalności i odstraszającego skutku sankcji, celem potwierdzenia naruszenia zasady *ne bis in idem*, o której mowa w art. 50 Karty praw podstawowych Unii, zobowiązany jest brać pod uwagę granice kary ustanowione przez dyrektywę 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) Dz.U. L 173, s. 179.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 23 listopada 2016 r. – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/ Antonio Zecca

(Sprawa C-597/16)

(2017/C 063/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Strona pozwana: Antonio Zecca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii należy interpretować w taki sposób, że przy istnieniu prawomocnego ustalenia, że nie miało miejsca zachowanie stanowiące przestępstwo karne, wykluczone jest, bez konieczności dokonywania przez sędziego krajowego wszelkich dalszych ustaleń, wszczynanie lub prowadzenie odnośnie do tych samych czynów kolejnego postępowania celem nałożenia sankcji, które, przez wzgląd na ich charakter i stopień surowości, mogą zostać zakwalifikowane jako sankcje karne?
- 2) Czy sąd krajowy, przy dokonywaniu oceny skuteczności, proporcjonalności i odstraszącego skutku sankcji, celem potwierdzenia naruszenia zasady *ne bis in idem*, o której mowa w art. 50 Karty praw podstawowych Unii, zobowiązany jest brać pod uwagę granice kary ustanowione przez dyrektywę 2014/57/UE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) Dz.U. L 173, s. 179.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri in./Nello Grassi i in.

(Sprawa C-616/16)

(2017/C 063/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro

Strona pozwana: Nello Grassi, Carmela Amato, Università degli Studi di Palermo, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę nr 82/76/EWG ⁽¹⁾ zmieniającą dyrektywy nr 75/362/EWG ⁽²⁾ i nr 75/363/EWG ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakresem jej stosowania objęte są również szkolenia lekarzy specjalistów, zarówno w pełnym jak też w niepełnym wymiarze godzin, będące w toku w dniu 31 grudnia 1982 i kontynuowane po tym dniu, który stanowi termin wyznaczony przez art. 16 dyrektywy 82/76/EWG na przyjęcie przez państwa członkowskie środków niezbędnych w celu dostosowania się do niej?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy załącznik dodany do dyrektywy w sprawie koordynacji nr 75/363/EWG przez art. 13 dyrektywy nr 82/76/EWG zmieniającej dyrektywy nr 75/362/EWG i nr 75/363/EWG należy interpretować w ten sposób, że w wypadku szkoleń specjalistycznych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1982 r., powstanie obowiązku odpowiedniego wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne zależy od dopełnienia obowiązku reorganizacji lub w każdym razie kontroli zgodności z przepisami wspomnianych dyrektyw?
- 3) Czy w odniesieniu do lekarzy, którzy uzyskali specjalizacje uczęszczając na szkolenia, które rozpoczęły się przed dniem 1 stycznia 1983 r. lecz nie zakończyły przed tym dniem, powstał obowiązek odpowiedniego wynagrodzenia za cały czas trwania szkolenia lub jedynie za okres po dniu 31 grudnia 1982 r. i ewentualnie pod jakimi warunkami?

-
- (¹) Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).
- (²) Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza i zawierająca przepisy służące ułatwieniu skutecznego wykonywania działalności gospodarczej i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 167, s. 1)
- (³) Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 listopada 2016 r. – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano i in.

(Sprawa C-617/16)

(2017/C 063/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Strona pozwana: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę nr 82/76/EWG (¹) zmieniającą dyrektywy nr 75/362/EWG (²) i nr 75/363/EWG (³) należy interpretować w ten sposób, że zakresem jej stosowania objęte są również szkolenia lekarzy specjalistów, zarówno w pełnym jak też w niepełnym wymiarze godzin, będące w toku w dniu 31 grudnia 1982 i kontynuowane po tym dniu, który stanowi termin wyznaczony przez art. 16 dyrektywy 82/76/EWG na przyjęcie przez państwa członkowskie środków niezbędnych w celu dostosowania się do niej?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy załącznik dodany do dyrektywy w sprawie koordynacji nr 75/363/EWG przez art. 13 dyrektywy nr 82/76/EWG zmieniającej dyrektywy nr 75/362/EWG i nr 75/363/EWG należy interpretować w ten sposób, że w wypadku szkoleń specjalistycznych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1982 r., powstanie obowiązku odpowiedniego wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne zależy od dopełnienia obowiązku reorganizacji lub w każdym razie kontroli zgodności z przepisami wspomnianych dyrektyw?
- 3) Czy w odniesieniu do lekarzy, którzy uzyskali specjalizację uczęszczając na szkolenia, które rozpoczęły się przed dniem 1 stycznia 1983 r. lecz nie zakończyły przed tym dniem, powstał obowiązek odpowiedniego wynagrodzenia za cały czas trwania szkolenia lub jedynie za okres po dniu 31 grudnia 1982 r. i ewentualnie pod jakimi warunkami?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).
- ⁽²⁾ Dyrektywa Rady 75/362/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza i zawierająca przepisy służące ułatwieniu skutecznego wykonywania działalności gospodarczej i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 167, s. 1)
- ⁽³⁾ Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 grudnia 2016 r. – Anstar Oy

(Sprawa C-630/16)

(2017/C 063/24)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anstar Oy

Druga strona postępowania: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mandat M/120 i sporządzoną na jego podstawie zharmonizowaną normę EN 1090-1 (:2009+A1:2011) należy interpretować w ten sposób, że wymienione w pkt 1–4 decyzji Tukes produkty służące mocowaniu w betonie przed jego zastąpieniem (systemy podwieszania używane do łączenia elementów szalunkowych i podpór ścian z konstrukcją ramową budynku, określone kołki kotwiące, płyty kotwiące i standardowe elementy stalowe do zabudowy, systemy tężników wiatrowych, stopy podpór i ścian oraz mocowania balkonów) nie wchodzą w zakres ich zastosowania?
- 2) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, wymienione w niniejszej sprawie mandaty Komisji lub prawo Unii sprzeciwiają się w inny sposób interpretacji dokonanej przez Tukes, zgodnie z którą wymienione produkty nie są objęte zakresem zastosowania mandatu M/120 i normy EN 1090-1?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 88, s. 5.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 19 grudnia 2016 r. – A/S Bevola i Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet**

(Sprawa C-650/16)

(2017/C 063/25)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A/S Bevola i Jens W. Trock ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE sprzeciwia się krajowemu systemowi podatkowemu takiemu jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, w ramach którego możliwe jest dokonywanie odliczeń strat poniesionych przez oddziały krajowe, lecz nie jest dopuszczalne odliczanie strat poniesionych przez oddziały mające siedziby w innych krajach członkowskich, nawet w sytuacji takiej, jak ta rozpatrywana w wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE Marks & Spencer, C-446/03 ⁽¹⁾, pkt 55-56, jeśli grupa nie zadeklarowała międzynarodowego opodatkowania łącznego na warunkach określonych w postępowaniu głównym?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 13 grudnia 2005 r., EU:C:2005:763.

**Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej
Brytanii i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-669/16)

(2017/C 063/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Norris-Usher, C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie wyznaczając terenów dla ochrony gatunku *phocoena phocoena* (morświn zwyczajny) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 4 ust. 1, załącznika II i załącznika II do dyrektywy 92/43/EWG ⁽¹⁾ w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;
- stwierdzenie, że nie biorąc w ten sposób udziału w tworzeniu sieci Natura 2000 proporcjonalnie do występowania na jego terytorium siedlisk gatunku morświn zwyczajny (*phocoena phocoena*), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej także uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Morświn zwyczajny (*phocoena phocoena*) jest wodnym gatunkiem walenia wskazanym w załączniku II do dyrektywy siedliskowej jako gatunek będący przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, wymagającym wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony. Znaczna populacja tego gatunku w Unii Europejskiej znajduje się w wodach morskich, nad którymi Zjednoczone Królestwo wykonuje suwerenne prawa.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1 oraz z załącznikami II I III do dyrektywy siedliskowej, państwa członkowskie, w których wodach morskich znajdują się morświny zwyczajne proponują wykaz terenów dla ich ochrony i w ten sposób biorą udział w tworzeniu sieci Natura 2000. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości wykaz proponowanych terenów powinien by wyczerpujący.

Zjednoczone Królestwo nie zaproponowało wystarczającej liczby terenów dla morświna zwyczajnego.

(¹) Dz.U. 1992, L 206, s. 7.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 października 2016 r. w sprawie T-141/15, Republika Czeska/Komisja, wniesione w dniu 4 stycznia 2017 r. przez Republikę Czeską

(Sprawa C-4/17 P)

(2017/C 063/27)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i J. Pavliš, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 października 2016 r. w sprawie T-141/15, Republika Czeska/Komisja (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w której to sprawie Republika Czeska domagała się stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/103 (¹) z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument C(2015) 53, zwanej dalej „sporną decyzją”] w części, w której decyzja ta wyłącza z finansowania poniesione przez Republikę Czeską w latach 2010–2012 wydatki w łącznej kwocie 2 123 199,04 EUR.

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania poniesione przez Republikę Czeską wydatki w łącznej kwocie 2 123 199,04 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008⁽²⁾ w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 479/2008”). Według wnoszącej odwołanie Sąd naruszył prawo, uznając, że art. 11 tego rozporządzenia nie obejmuje środków ochrony winorośli przed szkodami wyrządzonymi przez zwierzęta lub ptaki.

Drugi zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 479/2008, a także zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. Według wnoszącej odwołanie w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że Komisja Europejska może uznać określone środki za całkowicie niekwalifikujące się do objęcia finansowaniem Unii Europejskiej i na tej podstawie wyłączyć z finansowania wszystkie wydatki poniesione w związku z owymi środkami, pomimo okoliczności, że Komisja Europejska sama zbadała, czy środki te są kwalifikowalne, w ramach oceny projektu programu wsparcia, i nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005⁽³⁾ z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, względnie w związku z art. 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽⁴⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, oraz w związku z art. 11 i 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006⁽⁵⁾ z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW. Według wnoszącej odwołanie w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja Europejska mogła wyłączyć z finansowania Unii Europejskiej wydatki dotyczące okresu, w odniesieniu do którego Republika Czeska nie miała możliwości przedstawienia swego stanowiska w procedurze wprowadzania korekt finansowych w dziedzinie rolnictwa.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 16, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 148, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2005, L 209, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2006, L 171, s. 90.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-154/14, ANKO/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 stycznia 2017 r. przez ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

(Sprawa C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (przedstawiciel: adwokat Stavroula Paliou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o:

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-154/14 i przekazanie sprawy Sądowi, aby orzekł ponownie co do istoty sporu;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że wyrok Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-154/14 zawiera oceny prawne, które naruszają przepisy prawa Unii i są przedmiotem odwołania.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony:

- **po pierwsze**, jeśli chodzi o mające zastosowanie przepisy prawa materialnego, z powodów związanych z **naruszeniem prawa i uchybieniami proceduralnymi, które wpływają na jego uzasadnienie**;
- **po drugie**, z powodów opartych na **naruszeniu prawa** w związku z przepisami, które regulują w odniesieniu do skargi – przedmiot i ciężar dowodu, zaś w odniesieniu do skargi wzajemnej – rozdział ciężaru dowodu.

W tym kontekście zarzuty przytoczone na poparcie odwołania są następujące:

I. W odniesieniu do naruszenia prawa i uchybień proceduralnych:

- 1) pierwszy zarzut odwołania: całkowity brak uzasadnienia;
- 2) drugi zarzut odwołania: naruszenie prawa i sprzeczne uzasadnienie.

II. W odniesieniu do naruszenia prawa i przepisów, które regulują przedmiot i ciężar dowodu:

- 3) trzeci zarzut odwołania: naruszenie prawa w związku z przedmiotem i ciężarem dowodu w odniesieniu do skargi;
- 4) czwarty zarzut odwołania: naruszenie prawa w związku z rozdziałem ciężaru dowodu w odniesieniu do skargi wzajemnej Komisji.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-155/14, ANKO/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 stycznia 2017 r. przez ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

(Sprawa C-7/17 P)

(2017/C 063/29)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (przedstawiciel: adwokat Stavroula Paliou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-155/14 i przekazanie sprawy Sądowi, aby orzekł ponownie co do istoty sporu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że wyrok Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-155/14 zawiera oceny prawne, które naruszają przepisy prawa Unii i są przedmiotem odwołania.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony:

- **po pierwsze**, jeśli chodzi o mające zastosowanie przepisy prawa materialnego, z powodów związanych z **naruszeniem prawa i uchybieniami proceduralnymi, które wpływają na jego uzasadnienie**;
- **po drugie**, z powodów opartych na **naruszeniu prawa** w związku z przepisami, które regulują w odniesieniu do skargi – przedmiot i ciężar dowodu, zaś w odniesieniu do skargi wzajemnej – rozdział ciężaru dowodu.

W tym kontekście zarzuty przytoczone na poparcie odwołania są następujące:

- I. W odniesieniu do naruszenia prawa i uchybień proceduralnych:
 - 1) pierwszy zarzut odwołania: całkowity brak uzasadnienia;
 - 2) drugi zarzut odwołania: naruszenie prawa i sprzeczne uzasadnienie.
- II. W odniesieniu do naruszenia prawa i przepisów, które regulują przedmiot i ciężar dowodu:
 - 3) trzeci zarzut odwołania: naruszenie prawa w związku z przedmiotem i ciężarem dowodu w odniesieniu do skargi;
 - 4) czwarty zarzut odwołania: naruszenie prawa w związku z rozdziałem ciężaru dowodu w odniesieniu do skargi wzajemnej Komisji.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska, wspierana przez: Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-495/15) ⁽¹⁾

(2017/C 063/30)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C ## z ##.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 13 stycznia 2017 r. – Deza/ECHA

(Sprawa T-189/14) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Znajdujące się w posiadaniu ECHA dokumenty zawierające informacje przedstawione w ramach procedury dotyczącej wniosku o udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu substancji ftalan bis(2-etyloheksylu) (DEHP) — Decyzja o ujawnianiu niektórych informacji uznanych przez stronę skarżącą za poufne — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych — Pojęcie życia prywatnego — Prawo własności — Obowiązek uzasadnienia]

(2017/C 063/31)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Dejl)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: początkowo A. Iber, T. Zbihlej oraz M. Heikkilä, pełnomocnicy, a następnie M. Heikkilä, C. Buchanan i W. Broere, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat M. Maškovą)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek oraz K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy) i ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia), Vereniging Health Care Without Harm Europe (Rijswijk, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostra)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji ECHA z dnia 24 stycznia 2014 r. o ujawnieniu niektórych informacji przedstawionych przez skarżącą w ramach procedury dotyczącej wniosku o udzielenie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu substancji ftalan bis(2-etyloheksylu) (DEHP).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deza, a.s. pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA), w tym koszty postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.
- 4) ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB) i Vereniging Health Care Without Harm Europe pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology (medialbo)

(Sprawa T-225/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego medialbo — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MediaLB — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 41 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Rejestracja przeniesienia prawa do znaku — Artykuł 17 ust. 7 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 063/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: QuaMa Quality Management GmbH (Glashütten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Russ)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: M. Fisher, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Microchip Technology, Inc. (Chandler, Arizona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat C. Bergmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 lutego 2015 r. (sprawy połączone R 1809/2014-4 i R 1680/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Microchip Technology a Alexanderem Boppem.

Sentencja

- 1) Skaraga zostaje oddalona.
- 2) QuaMa Quality Management GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2016 r. – Speciality Drinks/EUIPO – William Grant (CLAN)

(Sprawa T-250/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego CLAN — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy CLAN MACGREGOR — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów, których dotyczą kolidujące ze sobą oznaczenia — Właściwy krąg odbiorców — Współzależność kryteriów — Kompetencje o charakterze reformatorskim — Artykuł 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 063/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Speciality Drinks Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: G. Pritchard, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Vuijst, A. Folliard-Monguiral i M. Rajh, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Cormack i G. Anderson, solicitors)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 marca 2015 r. (sprawa R 220/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między William Grant & Sons a Speciality Drinks.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Speciality Drinks Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Morgan & Morgan/EUIPO – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Sprawa T-399/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Morgan & Morgan — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 063/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers (Conegliano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Caricato i F. Gatti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J.Crespo Carrillo i C. Martini, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Grupo Morgan & Morgan (Panama, Panama)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 maja 2015 r. (sprawa R 1657/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Grupo Morgan & Morgan a Morgan & Morgan International Insurance Brokers.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – Cofely Solelec i in./Parlament**(Sprawa T-419/15) ⁽¹⁾****(Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Procedura przetargowa — Rozbudowa i modernizacja budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu — Unieważnienie przetargu — Obowiązek uzasadnienia — Wartość zamówienia — Oczywisty błąd w ocenie)**

(2017/C 063/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburg), Cofely Fabricom (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat S. Marx)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Chrétien i M. Mraz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE mający na celu stwierdzenie nieważności decyzji zawartych w pismach Dyrekcji Generalnej ds. Infrastruktury i Logistyki Parlamentu Europejskiego o sygnaturze D(2015) 24297 i D(2015).28116 z dnia 29 maja i 11 czerwca 2015 r. informujących skarżących o unieważnieniu przetargu INLO-D-UPIL-T-14-A04 na część 75 „Instalacja elektryczna wysokoprądowa” dotyczącego projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu (Luksemburg).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA i Cofely Fabricom zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA)**(Sprawa T-701/15) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LUBELSKA — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy Lubeca — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Poziom uwagi odbiorców — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 063/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stock Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: T. Gawrylczyk, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lubeka, Niemcy) (przetawiciel: adwokat R. Kunz-Hallstein)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 września 2015 r. (sprawa R 1788/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Lass & Steffen Wein- und Spirituosen-Import a Stock Polska.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stock Polska sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2017 r. – Netguru/EUIPO (NETGURU)

(Sprawa T-54/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego NETGURU — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 41 karty praw podstawowych — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 063/37)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Netguru sp. z o.o. (Poznań, Polska) (przedstawiciele: początkowo K. Jarosiński, radca prawny, następnie T. Grzybkowski, T. Guzek, M. Jackowski, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 grudnia 2015 r. (sprawa R 144/2015-5), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego NETGURU jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Netguru sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2017 r. – Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)**(Sprawa T-64/16) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Tasty Puff — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]**

(2017/C 063/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Śliwińska i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2015 r. (sprawa R 3058/2014-5), dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego Tasty Puff jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Michał Wieromiejczyk zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Komisja/Frieberger i Vallin**(Sprawa T-232/16 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Nowelizacja regulaminu pracowniczego — Podniesienie wieku emerytalnego — Decyzja odmawiająca ponownego ustalenia liczby dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury — Zasada ne ultra petita — Naruszenie prawa — Obowiązek uzasadnienia)**

(2017/C 063/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Jürgen Frieberger (Woluwe Saint Lambert, Belgia), Benjamin Vallin (Saint Gilles, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i N. de Montigny)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 2 marca 2016 r., Frieberger i Vallin/Komisja (F-3/15, EU:F:2016:26).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 2 marca 2016 r., Frieberger i Vallin/Komisja (F-3/15, EU:F:2016:26) zostaje uchylony.

- 2) Skarga wniesiona przez Jürgena Friebergera i Benjamina Vallina do Sądu ds. Służby Publicznej w sprawie F-3/15 zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa koszty poniesione w związku z postępowaniem odwoławczym.
- 4) Jürgen Frieberger i Benjamin Vallin zostają obciążeni kosztami postępowania przed Sądem ds. Służby Publicznej, w tym kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – MS/Komisja

(Sprawa T-314/16)

(2017/C 063/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MS (Castries, Francja) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

i w konsekwencji:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2016 r. odmawiającej dostępu do dokumentów i decyzji z dnia 19 kwietnia 2016 r. potwierdzającej tę odmowę;

— naprawienie szkody moralnej wynikłej z zawinionego zachowania Komisji Europejskiej, oszacowanej ex aequo i bono na 20 tys. EUR;

— obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut, który dotyczy naruszenia rozporządzenia nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L. 145, s. 43 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 1. t. 3, s. 331), a w szczególności jego art. 2 i 4.

Zdaniem strony skarżącej w celu odmowy dostępu do żądanych dokumentów Komisja przywołała dwa wyjątki przewidziane w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, mianowicie po pierwsze ochronę prywatności i integralności osoby fizycznej i po drugie ochronę postępowania sądowego. Komisja nie wykazała jednak, że ujawnienie wspomnianych dokumentów naruszałoby ochronę prywatności i integralności osób wymienionych w tych dokumentach. Ponadto przekazanie danych o charakterze osobowym zawartych w tych dokumentach jest według strony skarżącej absolutnie niezbędne dla zrozumienia formułowanych wobec niej oskarżeń. Strona skarżąca uważa, że bez tej możliwości nie korzysta z równości broni i nie jest w stanie w odpowiedni sposób przygotować obrony. Dostęp do dokumentów, a także do zawartych w nich danych osobowych jest natomiast według niej konieczny, uzasadniony i proporcjonalny do celu polegającym na dobrej administracji, ochronie prawa do obrony i poszanowaniu prywatności strony skarżącej. Komisja narusza ponadto prywatność strony skarżącej, ponieważ nie traktuje w sposób lojalny dotyczących jej danych o charakterze osobowym.

Tytułem subsydiarnym strona skarżąca wskazuje, że wyjątki przewidziane w art. 4 stoją na przeszkodzie ujawnieniu żądanych dokumentów tylko wówczas, gdy interes publiczny nie przemawia za tym ujawnieniem. Uważa ona, że prawa podstawowe, w szczególności prawo do obrony, stanowią taki interes publiczny.

Według strony skarżącej w decyzji potwierdzającej oddalenie wniosku Komisja ograniczyła się do przedstawienia całkowicie ogólnego uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła, w jaki sposób częściowy dostęp do wspomnianych dokumentów zagroziłby interesowi polegającemu na ochronie danych o charakterze osobowym i prywatności osób fizycznych wymienionych w tych dokumentach.

Strojna skarżąca uważa wreszcie, że popełnione przez Komisję naruszenia stanowią również czyny zawinione, które naraziły stronę skarżącą na rzeczywistą i pewną szkodę.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – Nf Nails In Vogue/EUIPO – Nails & Beauty (NAILS FACTORY)

(Sprawa T-886/16)

(2017/C 063/41)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Jáudenes Sánchez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Kilonia, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Nails & Beauty Vertriebs GmbH

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „NAILS FACTORY” – zgłoszenie nr 13 528 336

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 października 2016 r. w sprawie R 202/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja**(Sprawa T-890/16)**

(2017/C 063/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scandlines Danmark ApS (Kopenhaga, Dania), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: L. Sandberg Mørch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 września 2016 r. (zwanej dalej „sporną decyzją”) dotyczącej niektórych środków pomocy przyznanych niektórym osobom trzecim w zakresie finansowania, planowania, budowy i funkcjonowania projektu dotyczącego ustanowienia stałego połączenia przez cieśninę Belt Fehmarn;
- Obciążenie Komisji kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że ewentualna nadmierna rekompensata związana z opłatami kolejowymi stanowi istniejącą pomoc dozwoloną na mocy decyzji w sprawie budowy.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że nieodpłatne wykorzystanie własności państwa stanowi istniejącą pomoc dozwoloną na mocy decyzji w sprawie budowy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że gwarancje państwowe na rzecz zainteresowanej osoby trzeciej stanowią istniejącą pomoc dozwoloną na mocy decyzji w sprawie planowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że zastrzyk kapitału stanowi istniejącą pomoc dozwoloną na mocy decyzji w sprawie planowania.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że pożyczki państwowe stanowią istniejącą pomoc dozwoloną na mocy decyzji w sprawie planowania.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że pomoc państwa przekraczająca kwotę dozwoloną na mocy decyzji w sprawie planowania stanowi istniejącą pomoc.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że korzyści podatkowe stanowią istniejącą pomoc dozwoloną na mocy decyzji w sprawie planowania.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, gdy stwierdziła, że sporne środki pomocy w odniesieniu do etapu planowania zostały dozwolone na mocy decyzji w sprawie budowy.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła spoczywający na niej obowiązek wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja**(Sprawa T-891/16)**

(2017/C 063/43)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Scandlines Danmark ApS (Kopenhaga, Dania), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: L. Sandberg Mørch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwana naruszyła prawo, gdyż nie podjęła działania zgodnie z art. 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nie zajęła stanowiska w przedmiocie złożonej przez skarżących skargi z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej na sfinansowanie projektu dotyczącego ustanowienia stałego połączenia przez cieśninę Belt Fehmarn;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżących w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działania, które w opinii Trybunału sprawią, że wydanie orzeczenia stanie się bezprzedmiotowe albo jeśli Trybunał odrzuci skargę jako niedopuszczalną.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci ewentualnej nadmiernej rekompensaty związanej z opłatami kolejowymi o charakterze niekomercyjnym, które mają zostać pokryte przez duńskiego narodowego przewoźnika kolejowego DSB z tytułu korzystania przez zainteresowaną osobę trzecią ze stałego połączenia (etap budowy).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci nieodpłatnego wykorzystania własności państwa udostępnionej zainteresowanej osobie trzeciej w celu budowy stałego połączenia (etap budowy).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci gwarancji państwowych na rzecz zainteresowanej osoby trzeciej, chociaż nie była ona dozwolona na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanej osoby trzeciej pomocy państwa w postaci zastrzyków kapitału przekraczających kwoty dozwolone na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci pożyczek państwowych na rzecz zainteresowanych osób trzecich, podczas gdy decyzja w sprawie planowania zezwalała jedynie na przyznanie gwarancji państwowych (etap planowania).
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanych osób trzecich pomocy państwa w postaci pożyczek państwowych przekraczających budżet dozwolony na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanych osób trzecich pomocy państwa w postaci korzyści podatkowych, które nie były dozwolone na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2016 r. – Labiri/EKES i Komitet Regionów

(Sprawa T-904/16)

(2017/C 063/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vassiliki Labiri (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J.N. Louis i N. De Montigny, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Regionów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie i orzeczenie, że

- stwierdzona zostaje nieważność decyzji sekretarza generalnego Komitetu Regionów z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie przeniesienia skarżącej z urzędu jako administratora w dyrekcji tłumaczeń w celu wykonania ugody zawartej w sprawie F-33/15;
- EKES w sposób zawiniony nadużył władzy i naruszył obowiązek lojalności wobec skarżącej poprzez świadome wprowadzenie jej w błąd co do zakresu umowy zawartej między stronami w dniu 4 lutego 2016 r.;
- EKES i Komitet Regionów zostają wspólnie obciążeni kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana z oczywistym naruszeniem ugody zawartej w sprawie F-33/15 Labiri/EKES.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy, ponieważ strona skarżąca została rozmyślnie wprowadzona w błąd co do zakresu zawartej między stronami umowy, a konkretnie co do stosowanej przez oba komitety wykładni postanowień umowy.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – Schwenk Zement/Komisja

(Sprawa T-907/16)

(2017/C 063/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schwenk Zement KG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: U. Soltész, M. Raible i G. Wecker, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga o stwierdzenie nieważności skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C (2016) 6591 final z dnia 10 października 2016 r. (sprawa M.7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia [Dz.U. 2016, C 374, s. 1]).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, w danym wypadku w zw. z pkt 147 skonsolidowanego komunikatu Komisji w kwestiach własności na podstawie rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (zwanego dalej „skonsolidowanym komunikatem w sprawie własności”)

Skarżąca w ramach zarzutu pierwszego podnosi, że Komisja nie jest właściwa w przedmiocie badania spornej fuzji. W wypadku gdyby prawidłowo nie postrzegano skarżącej jako zainteresowanego przedsiębiorstwa, nie byłyby spełnione przesłanki wartości progowych obrotu na podstawie art. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

2. Zarzut drugi dotyczący błędów w uzasadnieniu

Skarżąca w tym miejscu podnosi zarzut, że Komisja wprawdzie zwraca uwagę na istnienie wyjątku określonego w pkt 147 skonsolidowanego komunikatu w sprawie własności, jednak bez wyjaśnienia, że przesłanki ku temu faktycznie wystąpiły.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – RRTec v EUIPO – Mobotec (RROFA)

(Sprawa T-912/16)

(2017/C 063/46)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polska) (przedstawiciel: T. Gawrylczyk, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mobotec AB (Göteborg, Szwecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający element słowny „RROFA” – zgłoszenie nr 12 699 534

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5.10.2016 w sprawie R 2392/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie Artykułu 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2016 r. – Fininvest i Berlusconi/EBC

(Sprawa T-913/16)

(2017/C 063/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strony skarżące: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Rzym, Włochy), Silvio Berlusconi (Rzym) (przedstawiciele: adwokaci R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli oraz A. Saccucci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 października 2016 r. „sprzeciwiającej się nabyciu kwalifikowanego udziału w spółce celowej przez nabywców”;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji przyjętej przez Europejski Bank Centralny w dniu 25 października 2016 r. (ECB/SSM/20016-7LVZ)6XRIE7VNZ4UBX81/4), na podstawie art. 22 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338) (zwaną dalej „CRD IV”), art. 1 ust. 5, art. 4 ust. 1 lit. c) i art. 15 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.u. 2014, L 141, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego”, a także art. 19, 22 i 25 tekstu jednolitego włoskich ustaw z zakresu bankowości i kredytów, w której to decyzji Europejski Bank Centralny sprzeciwia się nabyciu przez Finanziaria d'Investimento Fininvest S.p.A. kwalifikowanego udziału w instytucji kredytowej (spółka celowa).

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą osiem zarzutów podzielonych na trzy grupy.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania art. 22 i 23 CRD IV, naruszenia art. 1 ust. 5, art. 4 ust. 1 lit. c) i art. 15 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz art. 86 i 87 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, w szczególności w związku z art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 2 TUE i art. 127 ust. 6 TFUE, oraz nadużycia uprawnień.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący okoliczności, że rozszerzone zastosowanie CRD IV w niniejszej sprawie narusza ogólną zasadę niedziałania aktów prawa wtórnego wstecz.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i zasady powagi rzeczy osądzonej, z jakiej korzysta prawomocny wyrok Consiglio di Stato (Rady Państwa) nr 882 z dnia 3 marca 2016 r., który zawiera rozstrzygnięcie w przedmiocie skutków zezwolenia na łączenie wydanego przez Banca d'Italia (bank Włoch) w odniesieniu do udziału Fininvest w spółce celowej.
 - W tym zakresie podnosi się, że ta pierwsza grupa zarzutów dotyczy tej samej przesłanki zaskarżonej decyzji i kwestionuje w szczególności interpretację CRD IV przyjętą przez EBC, która jest obarczona błędem co do prawa i bezprawnie rozszerza szczególne uprawnienia przyznane EBC przez rozporządzenie w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz narusza powagę rzeczy osądzonej, na poziomie krajowym wynikającą z prawomocnego wyroku Consiglio di Stato z dnia 3 marca 2016 r. w odniesieniu do udziału w spółce celowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, art. 23 ust. 1 i 4 CRD IV oraz ogólnych zasad legalności, pewności prawa oraz przewidywalności działań administracji w odniesieniu do stosowania krajowych przepisów transpozycyjnych przez EBC, oraz naruszenia ogólnych zasad legalności i pewności prawa w zakresie, w jakim EBC uważa, że wobec skarżących może powołać się na *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC*, przyjęte w 2008 r. przez komitety CESR, CEBS i CEIOPS.
5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia istotnych przepisów formalnych, a konkretnie braku pouczenia i braku uzasadnienia w odniesieniu do kryterium „prawdopodobnego wpływu potencjalnego nabywcy na [...] instytucję kredytową” (art. 23 ust. 1 CRD IV).
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności, ponieważ zaskarżona decyzja w istocie wywiera skutki wyłączenia, zobowiązując do przymusowej sprzedaży znaczącego udziału, naruszenia art. 16 i 17 karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz odpowiednich ogólnych zasad prawa Unii europejskiej wynikających z europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich.
 - W tym względzie podnosi się, że ta druga grupa zarzutów odnosi się do oceny dokonanej przez EBC i dotyczy, z jednej strony, wykładni przepisów krajowych dokonanej przez EBC, a z drugiej strony, braku konkretnej oceny „prawdopodobnego wpływu potencjalnego nabywcy na [...] instytucję kredytową” i braku poszanowania zasady proporcjonalności w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego.

Trzecia grupa zarzutów dotyczy natomiast szeregu poważnych uchybień proceduralnych w procedurze nadzorczej i ostatecznej decyzji EBC.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia praw do obrony, których „w pełni [się] przestrzega” (art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz art. 32 ust. 1 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) oraz prawa do dobrej administracji ustanowionego w art. 41 karty praw podstawowych, ze względu na opóźniony dostęp do akt i brak możliwości zapoznania się z treścią aktu EBC, na podstawie którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie zezwolenia. Podnosi się także błędne zastosowanie art. 32 ust. 1 i 5 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.

8. Zarzut ósmy dotyczący bezprawności, w świetle art. 277 TFUE, art. 31 ust. 3 rozporządzenia ramowego w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ze względu na naruszenie praw do obrony zagwarantowanych w art. 41 karty praw podstawowych i odpowiednich ogólnych zasad prawnych wynikających z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2017 r. – J.M. E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)

(Sprawa T-2/17)

(2017/C 063/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: J.M. E.V. e hijos, SRL (Granollers, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci M. Ceballos Rodríguez i J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Alberto Masi (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MASSI” – unijny znak towarowy nr 414 086

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2016 r. (sprostowana decyzją z dnia 3 listopada 2016 r.) w sprawie R 793/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie złożonego przez Alberta Masiego wniosku o unieważnienie prawa do znaku, dotyczącego rejestracji nr 414086 „MASSI” dla klasy 12;
- obciążenie EUIPO i – w przypadku wstąpienia do postępowania – drugiej strony w postępowaniu przed EUIPO kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 (res iudicata);
 - Niezastosowanie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.
-

**Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2017 r. – Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises
(BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)**

(Sprawa T-6/17)

(2017/C 063/49)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: ITM Entreprises SA (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „BLACK LABEL BY EQUIVALENZA” – zgłoszenie nr 13 576 616

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 października 2016 r. w sprawie R 690/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wydanie orzeczenia uwzględniającego niniejszą skargę, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- orzeczenie, że koszty postępowania powinny zostać pokryte przez EUIPO jako stronę pozwaną lub ewentualnie przez interwenienta, ITM Entreprises.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

**Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting
(MINERAL MAGIC)**

(Sprawa T-7/17)

(2017/C 063/50)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: John Mills Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Jerome Alexander Consulting Corp. (Surfside, Floryda, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MINERAL MAGIC” – zgłoszenie nr 12 151 379

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 października 2016 r. w sprawie R 2087/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2017 r. – Golden Balls/EUIPO – Intra-Press (GOLDEN BALLS)

(Sprawa T-8/17)

(2017/C 063/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Golden Balls Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Edenborough, QC, M. Hawkins, solicitor, i adwokat T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Intra-Press (Boulogne Billancourt, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „GOLDEN BALLS” – zgłoszenie nr 6 036 503

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 września 2016 r. w sprawie R 1962/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. – Mellifera/Komisja**(Sprawa T-12/17)**

(2017/C 063/52)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Mellifera (Rosenfeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Willand)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares (2016) 6306335 z dnia 8 listopada 2016 r., doręczonej skarżącemu w dniu 11 listopada 2016 r.;
- nakazanie Komisji ponownego rozstrzygnięcia co do zasadności wniosku skarżącego o przeprowadzenie wewnętrznej procedury odwoławczej odnośnie do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1096 w przedmiocie przedłużenia okresu zatwierdzenia glifosatu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽¹⁾ z konwencją z Aarhus⁽²⁾
 - Skarżący podnosi w ramach zarzutu pierwszego, że przedłużenie zatwierdzenia substancji czynnej glifosat jest aktem administracyjnym, który może być przedmiotem wewnętrznej procedury odwoławczej na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009⁽³⁾
 - Skarżący podnosi, że Komisja nie była uprawniona do przedłużenia okresu zatwierdzenia dla substancji czynnej glifosat na podstawie wspomnianego wyżej przepisu, gdyż regulacja ta w niniejszym przypadku w ogóle nie miała zastosowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

⁽²⁾ Konwencja Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2017 r. – Europa Terra Nostra/Parlament**(Sprawa T-13/17)**

(2017/C 063/53)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Europa Terra Nostra e.V. (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: P. Richter, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 1.4.1 decyzji pozwanego z dnia 12 grudnia 2016 r. (nr FINS-2017-30) dotyczącej obniżenia płatności zaliczkowych do 33 % ustalonej maksymalnej kwoty oraz zobowiązania ustanowienia zabezpieczenia;
- Obciążenie strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia traktatów oraz norm stosowanych przy ich wykonaniu

- Skarżący podnosi, że zgodnie z art. 134 ust. 2 rozporządzenia (UE, EURATOM) nr 966/2012⁽¹⁾ oraz zgodnie z art. 206 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012⁽²⁾ w przypadku dotacji o niskiej wartości zabezpieczenie nie jest wymagane.
- Następnie brak jest interesu po stronie pozwanej w ustanawianiu zabezpieczenia, ponieważ wniosek kontrolny skierowany przeciwko „Alliance for Peace and Freedom” (zwane dalej „APF”) jest bezprzedmiotowy i oczywiście niezasadny.
- Ponadto pozwany doprowadził umyślnie do przeciągnięcia się przez ponad pół roku wszczętego postępowania w sprawie kontroli i w ten sposób doprowadził do rzekomej potrzeby ustanowienia zabezpieczenia.
- Dalej, środki okazały się nieproporcjonalne, ponieważ skarżący nie jest w stanie ustanowić zabezpieczenia i poprzez pozbawienie finansowego wsparcia grozi jemu zniknięcie jego egzystencji gospodarczej, co pociąga za sobą zniekształcenie politycznej konkurencji. Stanowi to poważną ingerencję w prawa podstawowe skarżącego w ramach wolności wypowiedzi i zgromadzania się (art. 11 i 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej)

2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia uprawnień dyskrecyjnych

Skarżący ponadto zarzuca nadużycie uprawnień dyskrecyjnych przez pozwanego. Stoi on na stanowisku, że w przypadku środków pozwanego chodzi o manewr motywowany czysto politycznymi względami w celu pozbawienia finansowego wsparcia opozycyjnej partii oraz przyłączonego do niej stowarzyszenia i w ten sposób manipulowania polityczną konkurencją w Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) NR 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012 L 298, s.1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012 L 362, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2017 r. – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Sprawa T-14/17)

(2017/C 063/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Berger i K. Rübsamen)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie składek ex-ante za 2016 r. wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2016/06) oraz decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 20 maja 2016 r. w sprawie korekty składek ex-ante za 2016 r. wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzupełniającej decyzję Rady z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie składek ex-ante za 2016 r. wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2016/06), w zakresie, w jakim zaskarżone decyzje dotyczą składek strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) Karty praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) z powodu niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonych decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia wynikającego z art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) karty prawa do bycia wysłuchanym z powodu niewysłuchania strony skarżącej przed wydaniem zaskarżonych decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59/UE⁽¹⁾, art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013⁽²⁾, art. 6 ust. 5 zdanie 1 delegowanego rozporządzenia (UE) nr 2015/63⁽³⁾, art. 16 i 20 karty oraz zasady proporcjonalności z powodu zastosowania mnożnika o wartości 0,556 dla wskaźnika Instytucjonalnego systemu ochrony (IPS)

W ramach trzeciego zarzutu strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie zastosowała wobec niej wskaźnika IPS w pełnym zakresie Ochrona, którą oferuje instytucjonalny systemu ochrony obowiązuje w pełni i w jednakowym stopniu wobec wszystkich instytucji członkowskich. Jakikolwiek zróżnicowanie między instytucjami na poziomie wskaźników IPS jest sprzeczne z systemem i arbitralne. Również zakwalifikowanie strony skarżącej do grupy instytucji o najwyższym profilu ryzyka jest w sposób oczywisty nieuzasadnione i arbitralne.

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 16 karty oraz zasady proporcjonalności z powodu zastosowania mnożnika korekty o ryzyko.

Ponadto strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła jej wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasadę proporcjonalności w zakresie, w jakim obliczyła ona mnożniki korekty o ryzyko, które nie są zgodne z profilem ryzyka strony skarżącej, który w porównaniu z innymi – będącymi płatnikami składek – instytucjami jest ponadprzeciętnie dobry.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2014, L 173, s. 190.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. 2013, L 176, s. 1

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.

Skarga wniesiona w dniu 6 stycznia 2017 r. – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (YAMAS)**(Sprawa T-15/17)**

(2017/C 063/55)

Język skargi: *angielski***Strony***Strona skarżąca:* Dimitrios Mitrakos (Palaio Faliro, Grecja) (przedstawiciel: adwokat D. Bakopanou)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Juan Ignacio Belasco Baquedano (Viana, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „YAMAS” – zgłoszenie nr 13 645 478*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 października 2016 r. w sprawie R 532/2016-2**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a także wydanej przed zaskarżoną decyzją decyzji Wydziału Sprzeciwów;
- oddalenie sprzeciwu i zezwolenie na rejestrację zgłoszonego do rejestracji znaku towarowego;
- obciążenie EUIPO lub drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2017 r. – APF/Parlament**(Sprawa T-16/17)**

(2017/C 063/56)

Język postępowania: *niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Alliance for Peace and Freedom (APF) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Richter)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. I.4.1. decyzji strony pozwanej z dnia 12 grudnia 2016 r. (nr FINS-2017-15) dotyczącej zmniejszenia kwoty płatności zaliczkowych do 33 % ustalonej kwoty maksymalnej oraz nakazu ustanowienia zabezpieczenia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-13/17, Europa Terra Nostra/Parlament, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2017 r. – Rintisch/EUIPO – Compagnie laitière européenne (PROTICURD)

(Sprawa T-25/17)

(2017/C 063/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch (Bottrop, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Dreyer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Compagnie laitière européenne SA (Condé Sur Vire, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Compagnie laitière européenne SA

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „PROTICURD” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 981 041

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2016 r. w sprawie R 247/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL